

Газета виходить з вересня 1930 р.

КАДРИ МЕТАЛУРГІЇ

Газета Національної металургійної академії України

№ 8-9 (2751)

жовтень - листопад 2020 року

«Україна – це метал. «Метал» – це ми»

Розповсюдження безкоштовне ©

Редакційна колегія

Головний редактор – ректор НМетАУ
член-кореспондент НАН України професор **Величко О.Г.**

Заступники головного редактора:

перший проректор д.т.н., професор **Іващенко В.П.**
проректор з наукової роботи д.т.н., професор **Пройдак Ю.С.**
проректор з науково-педагогічної роботи д.т.н.,
професор **Шатоха В.І.**

Відповідальний за випуск – **Ясєв О.Г.**

Члени редколегії:

доцент кафедри електрометалургії к.т.н. **Жаданос О.В.**
доцент кафедри металургії сталі к.т.н. **Журавльова С.В.**
декан гуманітарного факультету к.х.н. **Клімашевський Л.М.**
професор каф. інженерної педагогіки д.пед.н. **Лучанінова О.П.**
голова ради студентів студентка групи ЕО01-17 **Олійник А.В.**
заступник голови профкому,
доцент кафедри прикладної механіки к.т.н. **Селегей А.М.**
фахівець навчально-наукового центру **Сердюк В.М.**
учений секретар ІнІФН к.т.н., доцент **Ступак Ю.О.**
директор бібліотеки **Фахрутдінова С.М.**
керівник навчально-наукового центру к.т.н. **Ясєв О.Г.**

© НМетАУ, 2020

У разі повного або часткового відтворення / передруку матеріалів
посилання на газету є обов'язковим
(Закон України «Про авторські та суміжні права»)

ЗМІСТ

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

Всеукраїнський конкурс студентських наукових робіт 3

Знову до актуальної теми: дрес-код у вишах 4

ВАЖЛИВІ ПОДІЇ

Всеукраїнська конференція «Консорціуми університетів...» 17

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ СТУДІЇ

Україна – між Сходом та Заходом 19

ПО СТОРІНКАХ САЙТУ АКАДЕМІЇ

Сторінки сайту НМетАУ, на які варто звернути увагу 21

НАШІ НЕПОПРАВНІ ВТРАТИ

Пам'яті С.Т.Пліскановського 25

ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ

До 155-річчя від дня народження Л.М. Фортунато 27

До 90-річчя від дня народження В.Й. Губінського 28

ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ!

Про студентське життя з посмішкою 32

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

Всеукраїнський конкурс студентських наукових робіт

Закінчився 2019/2020 навчальний рік. У зв'язку з пандемією коронавірусу, взяти участь у II етапі всеукраїнської студентської олімпіади не представилося можливим, але все ж у 8 конкурсах 90 студентів академії взяли участь та отримали 35 нагород.

Призери конкурсу

Лапутіна Д.М. /зліва/ і Пасічник І.М. (ЕО-01-16) - I місце

Іванілова К.Ю. /зліва/ і Щербина Л.А. (ЕО-01-15М) - III місце

Слід відзначити, що на всеукраїнський конкурс студентських наукових робіт з галузей знань і спеціальностей було подано 56 робіт студентів нашої академії і отримано 19 дипломів I II III ступенів за Наказом МОНУ.

Також нам вдалося провести всеукраїнську науково-технічну конференцію студентів і молодих учених «Молода академія-2020», в який взяли участь 634 студента академії.

Лариса Мартинова
Завідувач сектором НДРС

Знову до актуальної теми: дрес-код у вишах

Розмова про зовнішній вигляд студентів і співробітників у вищому навчальному закладі на сторінках нашої газети вже велася раніше (див. КМ №7 за 2017 р. та №7 за 2018 р.), однак питання залишається дискусійним і неабияк хвилює викладачів і студентів. Чи повинен бути дрес-код в академії? Звідки він з'явився і що це таке взагалі?

Англійське слово дрес-код означає обов'язкове дотримання певного стилю одягу. Дрес-код (англ. dress code) — неписане правило, регламент в одязі, який вказує приналежність людини до певної професійної чи соціальної групи. Це набір правил, які стосуються не лише ділового одягу, дрес-код регламентує зовнішній вигляд у цілому. Правила, що визначають зовнішній вигляд і є елементом етикету.

Одяг підкреслює урочистість певних подій, релігійну та етнічну приналежність. Спроба знайти витоки дрес-коду свідчить, що він з'явився за потребою підкреслити соціальні відмінності між людьми. Повільно, з розвитком моди та можливостей, гардероб людини поповнювався новими предметами одягу. В якийсь момент вибір став настільки великим, що з'явилась ідея регламентувати носіння певних речей в залежності не тільки від погоди, але й від життєвої ситуації. Саме дрес-код значно звужує поле вибору, а значить, спрощує його. Отож для кожної події він особливий.

Зазвичай у запрошенні на офіційний захід вказується, якого дрес-коду бажано дотримуватися. В сучасному етикеті розрізняють декілька його видів.

1. **Black tie** – це офіційний та урочистий вигляд. Такий дрес-код зазвичай використовується для публічних заходів, театральних прем'єр, ювілеїв, світських раутів тощо.

Особливістю цього вигляду для жінок є елегантна вечірня сукня не вище коліна, яскравий макіяж, туфлі на підборах та коштовні прикраси. Для чоловіків – смокінг з метеликом, нелаковані туфлі.

2. **White tie** – найбільш урочистий та формалізований вигляд. Для жінок передбачає обов'язкову довгу сукню, рукавички, можливо хутро, дорогі та масивні прикраси, туфлі на підборах та маленьку сумочку. Волосся повинно бути забране в елегантну зачіску. Для чоловіків є обов'язковим чорний фрак з білим жилетом, білий метелик, хустинка, запонки.

Це високий, розкішний стиль і в чистому вигляді він буває рідко. Його використовують на дипломатичних прийомах або на червоній доріжці премії «Оскар», іноді на нагородженні лауреатів в галузі науки і мистецтва. І якщо ви збираєтесь на прийом до королеви – це саме той стиль!

Black tie

Королівський прийом

3. **Коктейльний** – це найменш формалізований вечірній одяг. Він дозволяє: сукню вище коліна, туфлі на високих підборах, біжутерію, яскравий макіяж для жінок. І класичний темний костюм з яскравим метеликом або краваткою для чоловіків. Коктейльний дрес-код зустрічається на святкових або корпоративних вечірках.

4. **Офіційний** – йому підпорядковуються працівники державних установ, фірм, учасники ділових зустрічей, здобувачі при прийомі на роботу. Перевага надається темним кольорам костюму, стриманий макіяж, класичні туфлі, акуратна зачіска. В цілому це класичний діловий одяг.

Коктейльний стиль

5. **Smart casual** – елегантний повсякденний одяг. Його можна назвати сумішшю офісного стилю та одягу на кожен день. Цей одяг створений для того, щоб було зручно на роботі. Його дуже любить молодь. Стиль не вимагає суворох та чітких ліній, але для чоловіків обов'язковим є носіння піджака або жакета, сорочки з довгим чи коротким рукавом. У виборі кольорів та фактур тканини обмежень не існує. Можна вдягати джинси та кросівки. Для жінок це сукня-футляр з яскравими туфлями, гарні блузи та кольорові сорочки, класичні юбки будь-якого кольору. Можна вдягнути трикотажні речі та джинси темних кольорів.

Офіційний стиль

Smart casual

Найдавніший приклад соціальної події, на якій вживається дрес-код – це весілля, фату нареченої не переплутати ні з чим. А така звична річ, як обручка, по суті є елементом дрес-коду для одружених людей. І всі ми звично розшифровуємо послання, які приховують одяг та аксесуари.

Дрес-коду ми дотримуємося, коли відвідуємо театр, збираємося займатися спортом або вирішили порозважатись у нічному клубі. І кожен розуміє недоречність спортивного костюму на урочистому заході або високих підборів на стадіоні.

Одяг здатний багато розповісти про кожну людину без слів. Наприклад, про її статус. Ми одразу розуміємо, хто перед нами: лікар чи військовий, стюардеса або пожежник, суддя або шеф-кухар. Зовнішній вигляд людей цих професій суворо підпорядковується правилам, кодексам та уставам.

А як одягатися до вищого навчального закладу? Чи доречно тут дотримуватися особливих правил?

Якщо поринути в історію, наприклад, у 19 століття, то побачимо, що дрес-код існував для кожного навчального закладу. Гімназисти носили шинелі світло-сірого кольору з двома рядами гладких срібних ґудзиків й темно-синіми петлицями, окантованими білим кантом. Головний убір складався з темно-синього кашкета з лакованим чорним козирком та срібним значком з двох схрещених лаврових гілок і номера гімназії між ними. Влітку гімназисти носили чорну гімнастерку, підперезану чорним лакованим ремнем зі срібною металевою пряжкою, на якій було вибито номер гімназії.

Гімназист

Студенти також носили форму. У кожному вищому навчальному закладі була своя форма. Студенти університету мали двобортну шинель темно-зеленого (пляшкового) кольору або чорну. Ґудзики золоті з орлом. Кашкет темно-зелений. Петлиці, а також кант на шинелі й на кашкеті були сині. Емблем на кашкеті не було. Всі студенти інститутів носили чорну двобортну шинель та чорний кашкет з лакованим козирком. Форма кожного інституту відрізнялася кольором петлиць і канту та емблемою на наплічниках, на кашкеті та на ґудзиках.

До цивільних вищих навчальних закладів належали такі привілейовані, як Ліцей та Училище правознавства. Ліцеїсти носили чорну шинель, петлиці та кант були червоними. Головний убір – «трикутник». Наплічників та емблем не було. Ґудзики золоті з орлом. В Училищі правознавства форма була така сама, як у ліцеїстів, але кант та петлиці були зеленими.

Ліцеїсти

На той час були інститути для шляхетних дівчат – закриті привілейовані заклади освіти. Одягнені дівчата були в формену довгу сукню, колір залежав від класу, в якому навчалася вихованка. Гімназистки підготовчих класів (від п'яти до семи років) носили кавові або коричневі сукні; від восьми до десяти – блакитні або сині; від одинадцяти до тринадцяти – сірі. Старші гімназистки носили білі сукні. Сукні були закриті («глухі»), однобарвні, найбільш простого покрою. З ними вдягали білий фартух, білу пелеринку, іноді – білі нарукавники. На ногах носили гостроносі черевики. На голові – чорний солом'яний капелюх.

Гімназистки

Вихованки інституту для шляхетних дівчат

Таким чином, з першого погляду будь-яка людина розрізняла, до якого навчального закладу належить студент. Форма для студента була приводом для гордості, адже не кожна родина могла собі дозволити оплату навчання. Цікаво, що в країнах Балтії студенти і зараз, хоч це й необов'язково, носять кашкети своїх університетів, які відрізняються кольором стрічки.

Сьогодення диктує свої вимоги до людини. Дрес-коду суворо дотримуються військові та медичні навчальні заклади. Інші ВНЗ регламентують одяг при урочистому одержанні диплому.

Проте потрібність дрес-коду в академії 21 століття ставиться під сумнів. Для одних будь-які обмеження в одязі здаються неприпустимими. Їм здається, що таким чином людина не може розкрити свою індивідуальність. Але це лише відмовки... Якщо людина дійсно є дуже яскравою особистістю, то вона зможе вирізнитися і серед офісного формату.

Більшість розуміє, що недоречне вбрання – це неповага до оточуючих та вишу. І якщо людина прийшла здобувати освіту, то потрібно дотримуватись ділового етикету та ділового дрес-коду, а саме: носити чистий, свіжий, елегантний та зручний одяг, що відповідає загальноприйнятим у суспільстві нормам ділового стилю.

Дрес-код у вишах Дніпра

Ще пару десятків років тому ніхто не замислювався про одяг як про іміджеву складову, а думали лише про спосіб збереження тепла та пристойність. Деякі й досі дотримуються такої думки.

Можна скільки завгодно заперечувати силу враження і вважати, що лише один професіоналізм приведе вас до мети. Але краще витратити час на роботу над собою і зробити це не заради інших, а заради самого себе.

Правильний гардероб – це саме той, який розкриває вашу індивідуальність. Він допоможе вам стати більш впевненою в собі людиною, більше любити себе. І це проектується на оточуючих.

Я не заперечую необхідність професійного розвитку, але щоб достукатися до небес (вищого керівництва) або знайти потенційних партнерів в бізнесі і продемонструвати свої ділові якості, має відбутися знайомство, вас повинні помітити. Тут і знадобиться правильний гардероб.

Ви на власному досвіді переконаєтеся, як легко і приємно заводити корисні знайомства, як змінюються самооцінка і ставлення до дійсності. І як можна проґавити усі ці можливості, не приділивши належної уваги зовнішньому вигляду.

Одяг – частина професійного іміджу, засіб комунікації та підняття настрою. До нього можна ставитися не надто серйозно, проте, одяг, безсумнівно, відіграє свою роль. А дрес-код дисциплінує й одночасно змушує вмикати фантазію та винахідливість, перебуваючи у певних рамках.

У кожному виші є свої вимоги до одягу працівників та студентів. Зазвичай вони встановлюються правилами внутрішнього розпорядку. Наприклад, не можна з'являтися на роботу чи на заняття у шортах, пляжних капцях і спортивних костюмах. Крім того, забороняється одяг, що демонструє релігійну приналежність, а в цілому студентам рекомендовано діловий стиль та охайний зовнішній вигляд. У деяких ЗВО вимоги до одягу не встановлено. Але це не означає, що студент може дозволити собі з'явитися на заняття у чому завгодно.

У деяких спеціалізованих університетах запроваджується своя уніформа, яку повинні носити всі студенти цього закладу. Це робиться для виділення студентів з основної маси людей. За такими уніформами можна легко визначити, де вчиться той чи інший студент. До того ж, у суспільства на підсвідомому рівні формується повага до таких людей. Але й сам студент з гордістю носить подібну форму та намагається стежити за нею, що привчає до акуратності.

Розглянемо вимоги до одягу у вишах рідного Дніпра та ставлення самих студентів до правил. І щоб не бути голослівною, я провела невелике опитування серед студентів закладів вищої освіти м. Дніпра. І поставила такі питання:

1. Чи знаєте ви, що таке дрес-код?
2. Чи існує у вашому ЗВО дрес-код, чи дотримуетесь ви його? Чому?
3. Як би ви поставилися до введення дрес-коду у вашому ЗВО?
4. Чи потрібен дрес-код у повсякденному житті? Чи використовуєте ви його на будь-яких заходах?

Також деякі з опитаних захотіли поділитися історичними фактами появи вимог до одягу у їх майбутній професії.

Поліна Непомняща, студентка 1 курсу Дніпропетровської медичної академії, медичний факультет.

1. Так, я знаю що таке дрес-код. Це конкретна форма одягу, необхідна при відвідуванні певних заходів і закладів.

2. У моєму ЗВО є правила і вимоги до одягу. Всі студенти незалежно від факультету, на якому вони навчаються, повинні завжди бути у класичних білих халатах, мати при собі медичну шапочку і спеціальне змінне взуття.

Зазвичай не має значення, що під халатом, але бажано, щоб одяг був не надто яскравий. Я дотримуюся цього правила, тому що без халата на лекціях сидіти не дозволяється, а мені дійсно подобається в ньому ходити. Тому що, якщо ти у халаті, то відразу зрозуміло, якого ЗВО ти студент, а це приємно та престижно.

3. Я ретельно обирала майбутню професію й пишаюся, що стану лікарем. І була би проти скасування дрес-коду у моєму ЗВО. Хочу також розповісти деякі історичні факти про походження одягу для лікарів.

Білі халати вважаються найпоширенішим одягом медпрацівників. Не дивлячись на те, що модний медичний одяг вже давно набув нового вигляду, величезну кольорову гаму і безліч різновидів, халати не втрачають своєї популярності та, як раніше, вважаються шатами лікарів і медсестер. Про те, хто саме вперше вдягнув білий халат, існує безліч версій. Був час, коли лікарі не носили медичні халати, цей вид одягу з'явився тільки у 20 столітті. До цього моменту операції проводилися без спеціального одягу. На лікареві міг бути хіба що фартух, а в окремих випадках нарукавники. Тоді ще не знали, що таке стерильність, і навіть не існувало необхідної обробки інструментів. Спецодяг з давніх часів носили тільки сестри милосердя. У середньовіччі саме вони займалися виходжуванням хворих, а лікування проводилося в монастирях. Спочатку їх вбрання було чорно-білого кольору, а на початку 20 століття сестри Червоного хреста носили білі нарукавники, сукні з білими манжетами та такі ж капелюшки.

Спеціальний одяг, як і стерильність в медицині, з'явилися завдяки хірургові Джозефу Лістеру, який почав використовувати карболову кислоту для дезінфекції інструментів. Трохи пізніше він запропонував використовувати рукавички, пов'язки на обличчя та спецодяг, але для того, щоб захистити самих лікарів від зараження з боку пацієнтів, а не задля безпеки хворих. А білий колір білизни й уніформи використовувався в лікарнях, як найчистіший. Через те, що білий халат сильно відбивав світло ламп, багато хто став помічати дискомфорт і порушення зору. Тому були введені синій і зелений кольори, що зняло напругу з очей та слугувало для розрізнення співробітників відділень. У другій половині 20 століття

почали використовувати спецодяг для лікарів, що складається зі штанів і сорочки без ґудзиків. Знайомий нам зараз одяг для хірурга було вигадано у 70-х роках, і виглядав він як рівні брюки і куртка з короткими рукавами та V-подібним вирізом. Сучасний асортимент дозволяє купити медичний одяг найрізноманітніших моделей. Якщо раніше його шили з бавовни, то зараз для цього використовують суміш натуральних і синтетичних волокон. Завдяки таким матеріалам костюми співробітників медичних установ стали практичними і стильними. Білий колір, як і раніше, актуальний, але поступово відходить у минуле. Тепер лікарі й медсестри обирають блакитні, фіалкові, зелені, персикові, рожеві, помаранчеві кольори, а замість халатів найчастіше воліють носити більш зручні костюми. Я буду пластичним хірургом, і швидше за все теж оберу для роботи якийсь кольоровий костюм.

4. Я вважаю, що у вільний час кожен має право носити те, що він хоче, і в чому йому зручно. Халат, крім як у академію, нікуди більше не вдягаю. А на заходах, пов'язаних з медициною, досить офісного вигляду.

Максим Обухівський, студент 2 курсу Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка В. Лазаряна, механічний факультет.

1. Так, звичайно, я знаю що таке дрес-код.

2. В моєму університеті немає спеціально обумовленої форми одягу. Студентам досить бути акуратними. І я завжди виглядаю відповідно. Спеціальне обмундирування мають тільки ректор і деякі завідувачі кафедр.

3. Я йшов за прикладом своїх батьків, а вони вчилися за радянських часів і носили форму, тому був готовий морально до дрес-коду. Окрім того, моїм батькам видали спеціальні нагрудні знаки «Академічні», які видаються після закінчення спеціалізованих навчальних закладів. Тому я не проти введення дрес-коду в моєму ЗВО. І я із задоволенням буду носити форму як в університет, так і на майбутню роботу.

Історично склалося так, що у залізничників була своя форма. До революції вона поділялася на 4 розряди: для інженерів шляхів сполучення; чиновників центральних установ; чиновників місцевих установ; залізничних службовців. До розряду службовців належав обслуговуючий персонал станцій і депо. Відмінності форменого костюму для них полягали головним чином у кольорі оторочок за їхньою службою (червоний, зелений, синій і жовтий).

Окрім того, чиновники та інженери мали 7 настановних форм обмундирування: парадну, святкову, звичайну, особливу, буденну, для літа та дорожню. У перші роки радянської влади залізничники доношували старі формені костюми, але без емблем. Перша радянська залізнична форма була запроваджена в 1926 р.

1932 р. – особливостями форменого костюму були темно-синій колір тканини та знаки відмінності червоної емалі, розміщені на петлицях: у вищого командного складу – зірочки, у середнього – шестигранники, у молодшого та рядових – кути.

1955 р. – форма була замінена формою громадянського зразка. Знаки відмінності перенесли на петлиці.

1963 р. – на формі з'являється емблема залізниць СРСР – колеса та крила. Технічний знак (молоток і ключ) зберігся.

У 1973 р. згідно з наказом з'явилися нарукавні знаки у вигляді п'ятикутника з золотавими галунами. Нашивалися вони на лівому рукаві пальта, піджака, жакета або куртки, вершиною донизу. В окантовці зеленого кольору був вміщений жовтий технічний знак у вінку, над вінком – емблема залізничного транспорту.

1985 р. – комплект одягу містив двобортне пальто і костюм, що складався з піджака (двобортного у вищого і старшого керівного складів, і однобортного у інших). Колір зимової форми – темно-синій, літньої – світло-сірий. На голові носили кашкет. Жінки – вовняний берет за кольором костюму. Взимку замість кашкета була шапка-вушанка, яку було зроблено з сірого каракулю. Весь набір: гудзики, кокарда, емблема, галуни, шиття – жовтого кольору.

Перелік і дизайн емблем та форми залізничників України затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 1996 року за № 1508 «Про знаки розрізнення і формений одяг працівників залізничного транспорту». Згідно з актуальною версією документу, до переліку розпізнавальних елементів входять емблема, позначення товарів і послуг Укрзалізниці; технічний знак; наплічні знаки; вишивки на комір; петлиці; кокарда.

Емблема української залізниці – це зображення колеса, розташованого під деяким кутом до спостерігача. Її вертикальний розмір становить 18 мм, а горизонтальний – 8 мм. До осей колеса примикають стилізовані крила з

розмахом 60 мм. Емблема виконується в золотистому кольорі вишивкою для вищого керівного складу та у вигляді металевого значка для інших службовців.

4. У повсякденному житті я не використовую якийсь спецодяг. Я захоплююся спортом, і швидше за все стиль мого звичайного одягу – спортивний. А дрес-код останнім разом я використовував, напевно, тільки для випускного вечора в школі. Це був офіційний чорний костюм.

Анна Селецька, студентка 5 курсу Humber, Global Business Management; Toronto, Ontario, Canada.

1. Дрес-код – це відповідний зовнішній вигляд для відвідування різних місць і заходів.

2. Перші два курси я навчалася в Національному гірничому університеті, і як такого

дрес-коду в ньому немає. Але завдяки величезному бажанню і старанням, я змогла поїхати до Торонто і продовжити навчання там. Оскільки я є іноземною студенткою в міжнародному Університеті, то особливого дрес-коду для мене немає. Звичайний кежуал-стиль, якому віддає перевагу 90 відсотків населення всієї нашої планети. Але є особлива кольорова палітра, що є візитівкою Університету, яка дає особливий дух єднання. І, звичайно, всі університетські шарфики, капелюхи, значки та стрічки виконано в єдиній кольоровій гамі – жовто-коричневій.

3. Якщо запроваджувати якийсь певний суворий дрес-код, то з огляду на величезну кількість іноземних студентів, це, напевно, буде більш негативним, ніж позитивним. Оскільки тут є різні національності і культури, то, відповідно, ставлення до одягу теж різне. А дрес-код повинен бути максимально зручним для усіх народів і національностей. Тому університетського шарфика або значка досить.

4. Складне питання у даний час, тому що більшість людей зараз не хоче бути подібними один до одного. Тому, навіть коли зазначено особливий вид дрес-коду, молодь намагається відокремитися від «сірої маси». Що стосується мене, то я намагаюся дотримуватися дрес-коду, якщо він зазначений у запрошенні на якийсь захід. А у повсякденному житті віддаю перевагу вільному стилю одягу.

Анастасія Івлєва, студентка 4 курсу ДНУ ім. О.Гончара, юридичний факультет.

1. Так, я знаю, що таке дрес-код. Це певний одяг, який вимагають для відвідування заходу або закладу.

2. У моєму ЗВО немає дрес-коду, тому від нас не вимагають певної форми. Наскільки я знаю, форми одягу дотримуються тільки в одному виші нашого міста – ДУВД. Я дотримувалася правил, пов'язаних з одягом, тільки тоді, коли навчалася в школі – білий зверху і темний низ.

3. Я ставлюся нейтрально до введення дрес-коду в моєму університеті. Мені здається, що студенти в силу різних обставин не будуть дотримуватися дрес-коду. Деякі студенти працюють, деякі підробляють, деякі просто рідко ходять на заняття. Студенти – не школярі, вони самостійні люди, у яких крім відвідувань університету існують інші обов'язки. Студенти надані самі собі, за нашим життям по суті не стежать навіть куратори. Тому, я гадаю, запроваджувати дрес-код немає сенсу.

4. Гадаю, що у повсякденному житті дрес-код зустрічається часто. На багатьох заходах, на багатьох роботах, вечірках дрес-код є вимогою. Я завжди дотримуюся дрес-коду, якщо мене про це просять. Дрес-код діє навіть у клубах. Наприклад, дівчат у спортивному вигляді не пускають у клуби і заклади. Існує

простий принцип: ви одягаєтеся так, щоб висловити ставлення не тільки до себе, але й до оточуючих. Ніхто не зобов'язаний бути «людиною без власного обличчя», але й усі негативні наслідки радикальних форм самовираження – це ризики, які ви на себе берете, провокуючи оточуючих. Потрібно знайти правильний баланс між тим, що хочеться вдягти і тим, чого хочеться досягти. Кожна професія накладає на людину свій відбиток. Я майбутній юрист. А юрист не може дозволити собі деяку вільність у поведінці, зовнішності або одязі. Наприклад, за появу в суді в шортах або у міні можна втратити статус адвоката.

Юлія Нуріна, студентка 2 курсу Дніпровського державного аграрно-економічного університету, факультет ветеринарної медицини.

1. Так, я розумію що означає дрес-код.

2. Я довго розмірковувала, ким хочу бути, і навіть проходила спеціальні психологічні тести, тому впевнена, що зробила правильний вибір. Я майбутній ветеринар. Факультет ветеринарної медицини розташований у трьох навчально-лабораторних корпусах. При факультеті функціонує віварій, в якому утримуються свійські та лабораторні тварини, що використовуються як в навчальному процесі, так і для проведення наукових досліджень. Тому цілком природно, що від нас вимагають

одягатися у спеціальну форму. Ми кожного дня хоча б на одній лекції вивчаємо тварин, робимо різні маніпуляції, препаруємо трупи тварин. Спецодяг ветеринара дуже схожий на лікарський. Це може бути білий халат, а може бути костюм, який складається зі штанів і куртки синього або зеленого кольору. Також при виконанні лабораторних робіт обов'язкові латексні рукавички, пов'язка на обличчя та спеціальна шапочка, іноді фартух.

Я завжди дотримуюся встановленого дрес-коду, бо це насамперед моя особиста безпека.

3. В моєму університеті суворо дотримується дрес-коду лише мій факультет. Інші студенти одягнені, як заманеться. Я не вважаю, що потрібно вводити дрес-код для всіх студентів. Це буде складно виконати: одні просто не схочуть, а у інших немає достатньо коштів для придбання особливих речей. Але особисто для мене форма – це добре, не треба кожного дня думати, як по-новому одягатися.

4. Для мого звичайного повсякденного життя дрес-код не потрібен, мені вистачає форми у ЗВО, тому я виглядаю як звичайна сучасна дівчина: джинси, светр або сорочка, іноді сукня. А на урочистих заходах я намагаюся виглядати відповідно, гарно та доречно, тобто дотримуюся дрес-коду.

Артур Туровець, курсант 2 курсу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, факультет підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції.

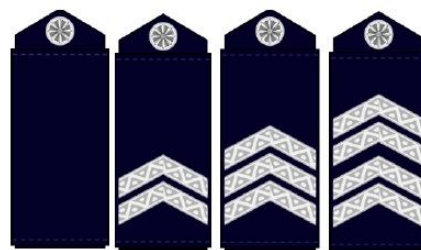
1. У наш час, я вважаю, кожен розуміє, що таке дрес-код.

2. У моєму ЗВО суворо дотримуються дрес-коду, і я не є винятком. Я вважаю, що кожен, хто

хотів стати поліцейським, військовим або юристом, одразу був готовий до того, щоб носити форму. Навчання у моєму університеті – це і новий розпорядок дня, стиль життя, харчування і взагалі відношення до життя. Особисто для мене початок був складним, але на даний момент я навчився розподіляти свій час і робити все вчасно. Сувора дисципліна та дотримання правил і дрес-коду допомагають мені подолати труднощі навчання і таку серйозну дисципліну, як вогнева підготовка.

3. Мені подобається носити форму. Ще більш мені подобається, що вона має новий вигляд. Коли я вивчусь і стану справжнім поліцейським, я буду з гордістю носити свою нову форму. Впродовж 2015 року в Україні проводилася масштабна реформа правоохоронних органів. Зміни торкнулися організаційної структури відомств і зовнішнього вигляду поліцейських. Згідно з Постановою Кабінету Міністрів № 823 від 30 вересня 2015 року були введені нова система звань і відповідні знаки відмінності.

Для молодшого складу передбачені сині погони із тканини з вишитими або витканими смужками, кут вигину яких спрямований до коміру: рядовий – без смужок; капрал – дві смуги; сержант – три смуги; старший сержант – чотири смуги.

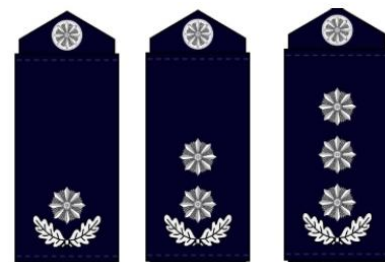
Звання

середнього офіцерського складу кодуються розташованими по осьовій лінії восьмипроменевими зірками без додаткового орнаменту: молодший лейтенант; лейтенант;

старший лейтенант; капітан.

Погони старшого офіцерського корпусу на додачу до зірок оформлюються орнаментом з дубового листа: майор; підполковник; полковник. Колір зірок – срібло або сірий. Вони виконуються за допомогою вишивки, тканим способом на текстильній основі погона; або пластиковими з металізацією і гвинтовим кріпленням.

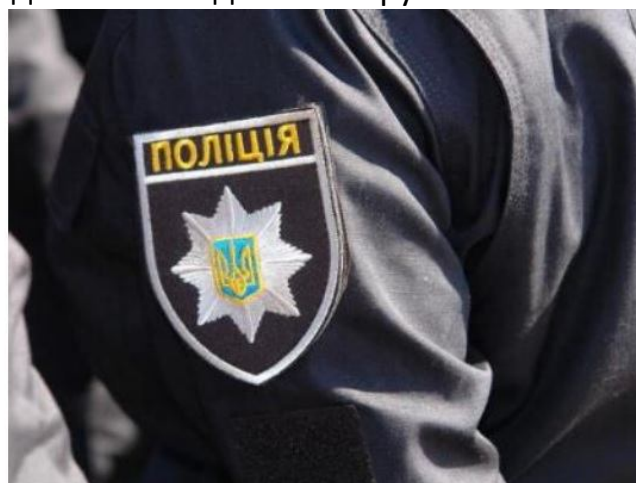

Генералітет поліції України носить погони, прикрашені зигзагоподібним шиттям сріблястою ниткою. Звання позначається променистими восьмикутними зірками. Під ними розташований малий герб України в обрамленні гілок дуба в сріблястому кольорі: генерал третього рангу; генерал другого рангу; генерал першого рангу.

На головному уборі розміщується металізована кокарда у вигляді зірки з малим гербом в центрі. Вона кріпиться за допомогою гвинта або вишивається. Для краватки використовується спеціальний затискач. Обов'язковий атрибут форменого комплекту – поліцейський жетон з індивідуальним номером співробітника, котрий має бути добре видимим і вільно читатися. Про належність до поліцейських підрозділів додатково повідомляє нарукавний знак.

Поліцейський жетон

Нарукавний знак

4. В буденному житті я не користуюся спецодягом. Але це не означає, що його не існує навколо. Я вважаю, що у всіх солідних компаніях повинні бути регламентовані правила дрес-коду. Це свого роду показник статусу фірми. Бо одяг створює настрій і самим службовцям, і їхнім клієнтам. Якщо перед відвідувачем фірми сидить людина в драних джинсах, неголена і незачесана, навряд чи ця компанія викличе довіру. Відповідний одяг допомагає й самому службовцю зануритися в робочу атмосферу. Вдягаючи строгий піджак і зав'язуючи краватку, він як би залишає осторонь думки про дім і сторонні справи.

Ось такі різні думки у студентів. Але всі вони згодні, що зовнішній вигляд має значення, і діловий стиль є найкращим для закладу вищої освіти, якщо немає суворого дрес-коду. Але остаточний вибір – за вами!

Анна ІЗЮМСЬКА,

методист навчально-наукового центру

*Текст з несуттєвими скороченнями відтворено в авторській редакції
за рішенням редакційної колегії*

(Повні тексти див. тут: Кадри металургії №7 /вересень 2017 р., вересень 2018 р./)

ВАЖЛИВІ ПОДІЇ

Всеукраїнська конференція «Консорціуми університетів...»

Імплементация системи забезпечення
якості освіти через співробітництво
університету-бізнесу-уряду у ЗВО
586109-EPP-1-2017-1-RO-EPPKA2-CBHE-SP

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

20 – 21 жовтня у дистанційному форматі з використанням середовища Zoom відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція “Консорціуми університетів: забезпечення сталого розвитку закладів вищої освіти України та їхньої конкурентоспроможності”. Конференцію було організовано Дніпровським консорціумом університетів (Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна, Національна металургійна академія України, Придніпровська державна академія будівництва та архітектури) та Придніпровським науковим центром НАН України і МОН України за підтримки МОН України.

Участь у конференції взяли участь близько тридцяти закладів вищої освіти, академічних інститутів, фахових коледжів. Тематика доповідей охоплювала широкий спектр питань з проблематики освітньої галузі та організації наукових досліджень у закладах вищої освіти та наукових установах в сучасних умовах.

Національна металургійна академія України була представлена 8 доповідями:

1. О.Г. Величко, О.Ю. Потап, О.В. Жаданос, О.С. Максакова, А.Л. Петренко. Особливості організаційної структури системи внутрішнього забезпечення якості в Національній металургійній академії України;
2. С.В. Савченко. Інформаційна безпека та організаційно-правовий захист інформації» як складова фахової підготовки документознавців у НМетАУ;
3. О.В. Михайлюк. Підготовка фахівців з документознавства та інформаційної діяльності в Національній металургійній академії України;
4. О.В. Жаданос, О.С. Максакова, О.Ю. Потап, А.Л. Петренко. Використання інформаційно-аналітичної системи для ефективного управління якістю освітнього процесу в Національній металургійній академії України;
5. О.П. Лучанінова. Зміщення акцентів у підготовці майбутніх фахівців в інформаційно-освітньому просторі ЗВО;
6. О.С. Максакова, О.Ю. Потап, О.В. Жаданос, А.Л. Петренко. Системний підхід до анкетування (опитування) здобувачів вищої освіти в Національній металургійній академії України;
7. Д.А. Богдан, В.Е. Кузнецов, Г.Ю. Гальченко, В.Ф. Балакін. Розвиток методів зміцнюючої антикорозійної обробки поверхонь гарячедеформованих та

зварних труб як один із шляхів підвищення довговічності експлуатації магістральних систем і трубопроводів

8. В.Ф.Балакін, В.Є. Машиністов, А.С. Коверя. Вирішення проблеми утилізації об'єктів та реабілітації територій, що забруднені радіоактивними речовинами, – важлива складова в забезпеченні сталого соціально-економічного розвитку України.

Конференція: «Консорціуми університетів: забезпечення сталого розвитку закладів вищої освіти України та їхньої конкурентоспроможності»

Жаданос О. В., Максакова О. С., Потап О. Ю., Петренко А. Л

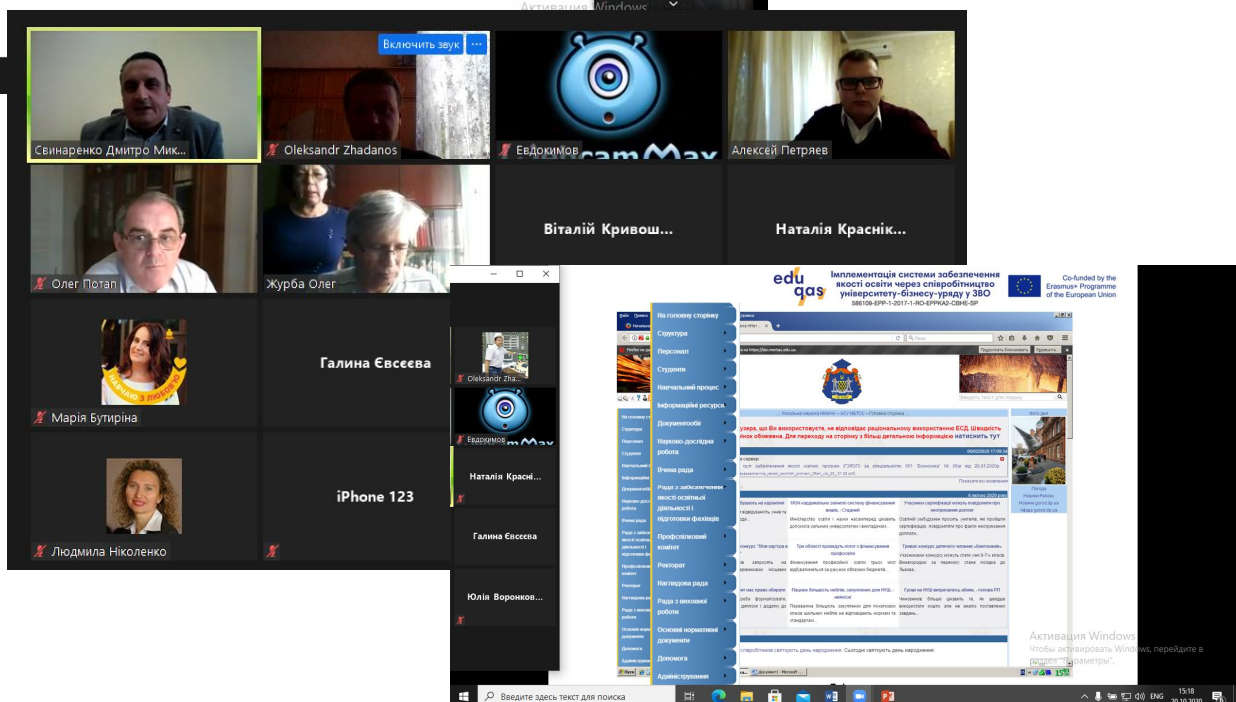
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В НАЦІОНАЛЬНІЙ МЕТАЛУРГІЙНІЙ АКАДЕМІЇ УКРАЇНИ

Формальний -

- стосується до форми обумовлений формою;
- виконаний за встановленим порядком, офіційний;
- який ґрунтується на дотриманні форми;
- здійснений за виробленими правилами, так, як прийнято;

Національна Металургійна Академія України

Активуйте Windows
Щоб активувати Windows, перейдіть в розділ "Параметри".

Значна увага під час доповідей була приділена реалізації Erasmus+ проекту «Імплементація системи забезпечення якості освіти через співробітництво

університету – бізнесу – уряду у ЗВО» (EDUQAS) у Національній металургійній академії України (деталі щодо цього проекту див. за адресою <https://nmetau.edu.ua/ru/mintcoop> та <http://web.elth.ucv.ro/eduqas>), його впливу на поліпшення якості освітньої діяльності. Під час дискусії було отримано велику кількість цінних порад від колег з інших ЗВО щодо поліпшення внутрішньої системи забезпечення якості освітньої діяльності (ВСЗЯО).

Велика подяка колегам з Дніпровського національного університету за відмінну організацію заходів, що дозволило обмінятися з колегами цінним досвідом та отримати корисні поради щодо подальшого вдосконалення ВСЗЯО. Вважаємо, що такі заходи сприяють обміну досвідом і впровадженню найкращих практик у системи якості освіти університетів-партнерів.

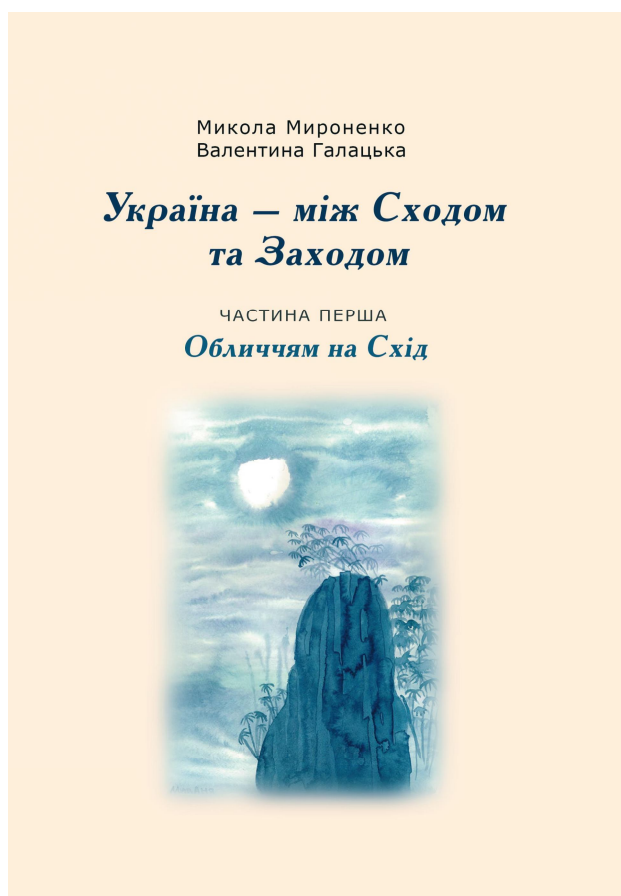
Олександр Жаданос,
доцент кафедри електрометалургії к.т.н.

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ СТУДІЇ

Україна – між Сходом та Заходом

Саме таку загальну назву має книга, яка на початку осені 2020-го року поповнила фонди нашої бібліотеки. Жанр її визначено як літературознавчо-культурологічні студії. Цю працю написали двоє науковців – автор цієї статті та кандидат філологічних наук, доцент кафедри філології та перекладу Дніпровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна Валентина Галацька.

Напевно, якби не тотальний локдаун, який було оголошено в Україні у березні-травні 2020-го року, цієї праці не було б написано. Адже нам за нескінченними побутовими й поточними справами ніколи зупинитись і поміркувати на вічні теми. І от трапилась така нагода.

Робота над цією книгою тривала з перервами близько двадцяти років: накопичувався матеріал для дослідження, переосмислювалися життєві константи під впливом суспільно-політичних подій тощо.

У літературно-культурологічних студіях авторами обрано спосіб пошуку істини у формі доказу від супротивного. Такий підхід у філософії відомий ще від часів Давньої Греції: аби довести правоту того чи іншого твердження, спочатку висувалась абсолютно протилежна гіпотеза.

Саме тому у книзі, яка складається з трьох розділів, послідовно аналізуються особливості монгольської, індійської та японської культур. У такий спосіб відбувається пошук власних координат української ідентичності.

Кожен з розділів книги обертається довкола певного літературознавчо-культурологічного феномена тієї чи іншої доби. У випадку аналізу перлин монгольської культурної спадщини в центрі уваги перебувають відомий поет XIX сторіччя Лувсан Дадзін Равжа та військово-політичний діяч XII сторіччя Темучжин (або Чингісхан). Ці персоналії було обрано не випадково. На думку авторів, вони є найбільш знаковими для розуміння суті монгольської культури як такої.

Другий розділ пропонованої читачам книги побудовано довкола творчості індійського поета та драматурга ймовірно V сторіччя Калідаси. Нині у середовищі вчених-літературознавців відбуваються активні дискусії стосовно того факту, а чи існувала людина з таким іменем взагалі? Справа в тому, що для індіців більшою мірою притаманне скептичне ставлення до ролі особистості в історії, аніж для європейців. Жителі Індії мислять категоріями вічності, тому й особа Калідаси може мати риси певного зібраного образу. Але незаперечним є вплив його творчості впродовж наступних п'ятнадцяти сторіч.

У третьому розділі літературознавчо-культурологічних студій центральними персоналіями є придворна дама XI сторіччя Сей Сьонагон (або Сей Шьонагон) та класик японської дитячої літератури початку XX сторіччя Ай Ле Сінка. Принагідно зазначимо, що обидва автори приховували свої справжні імена під маскою псевдонімів. Творчість Сей Сьонагон належить до вершин літературної спадщини епохи Хейян, а за псевдонімом Ай Ле Сінки приховується український письменник із непростю долею Василь Якович Єрошенко. Сподіваємось, читачам буде цікаво дізнатись про перипетії його дивовижного, сповненого неабиякої романтики, життя.

Працюючи саме над третім розділом книги, авторів зацікавило питання: «Яку кількість персоналій охоплює пропонована читачам праця?» Пристрасть до аналізу статистичних даних особливо притаманна літературознавцям й дослідникам витоків японської словесності. Після проведення певних підрахунків ми з'ясували наступне. У книзі тією чи іншою мірою проаналізована творчість близько 100 майстрів красного слова; описано діяльність 14 суспільно-політичних діячів різних часів; використано переклади на українську та російську мови 40 письменників-перекладачів та 33 вчених різних галузей знань.

Сподіваємось, що зацікавлений читач, гортаючи сторінки книги «Україна – між Сходом та Заходом» замислиться над питанням культурних координат нашої держави у минулому, сьогоденні та майбутньому.

Наостанок зазначимо, що вказана книга є першою частиною літературознавчо-культурологічної праці, у якій аналізується спадок східних народів. У другій частині автори пропонуватимуть читачам повернути обличчя на Захід. З цією метою будуть проаналізовані феномени австрійської, ірландської та норвезької культур в розрізі фольклорно-літературних традицій.

Вибір для аналізу саме цих країн-представників західної цивілізаційної ойкумени також не є випадковим. У 1998-му та 2000-му роках Валентина Галацька пройшла наукові стажування в Інституті порівняльного літературознавства Віденського університету (Австрія), де викладала українську мову та літературу для іноземних студентів. В той же час, всі три народи – австрійці, ірландці та норвежці – свого часу перебували під активним впливом сусідніх, значно більших за масштабами держав. Тож цікаво буде дослідити феномен збереження автентичності культурної спадщини в умовах несприятливої імперської політики. Сподіваємось, у майбутньому це дозволить краще збагнути самобутність української культури й визначити власні координати ідентичності у такому мінливому й водночас глобалізованому сучасному світі.

Принагідно запрошуємо викладачів та студентів НМетАУ ознайомитися з новим надходженням до фондів бібліотеки.

Микола Мироненко

доцент кафедри менеджменту,
член Національної спілки журналістів України
лауреат премії ім. Л. Андрійченко

ПО СТОРІНКАХ САЙТУ АКАДЕМІЇ

Сторінки сайту НМетАУ, на які варто звернути увагу

Як вже повідомлялося раніше (КМ №1 за 2020 рік), структурний підрозділ академії – навчально-науковий Інститут інтегрованих форм навчання (ІНІФН) має більш ніж 15-річний досвід організації та проведення наукових конференцій (в тому числі й за межами України). За підтримки керівництва НМетАУ інститут щорічно організовує та проводить чотири наукові конференції, дві з яких мають статус міжнародних і проводяться за межами України. Головою оргкомітету та редакційної ради всіх конференцій є ректор НМетАУ член-кореспондент НАН України, д.т.н., професор Олександр Григорович Величко. Співголовою й відповідальною за організацію та проведення заходів є директор ІНІФН професор

Тетяна Станіславівна Хохлова. До складу оргкомітетів конференцій, що організовує ІнФН, входять провідні вчені академії, а також представники інших закладів вищої освіти та наукових установ України та країн Європейського Союзу. Як правило, ці ж установи є співорганізаторами заходів.

Враховуючи чисельні побажання учасників конференцій, а також вимоги часу, керівництвом оргкомітету було ухвалено та реалізоване на практиці рішення про систематизацію відповідної інформації та розміщення її на сайті НМетАУ (на малюнку).

НАЦІОНАЛЬНА МЕТАЛУРГІЙНА АКАДЕМІЯ

Факультети ▶ Навчально-науковий інститут інтегрованих форм навчання ▶ Конференції

Конференції

- Міжнародна конференція «Стратегія якості в промисловості і освіті» (Болгарія, ТУ-Варна)
- Міжнародна конференція «Інноваційні технології в науці та освіті. Європейський досвід» (ЄС)
- Всеукраїнська конференція молодих вчених «Молоді вчені – від теорії до практики» (Україна, НМетАУ)
- Всеукраїнська конференція молодих вчених «Молодь і наука. Практика інноваційного пошуку» (Україна, НМетАУ)

Інститут має більш ніж 1 конференції:

- Міжнародна конференція
- Міжнародна конференція
- Всеукраїнська конференція
- Всеукраїнська конференція

Вказані конференції щорічно конференцій здобувачів в 3 2017 р. учасникам між англійської мови для от конференції в країні її про Головою оргкомітету усіх в складу оргкомітетів конф правило, ці ж установи є с

Міжнародна конференція «Інноваційні технології в науці та освіті. Європейський досвід» (ЄС)

Вперше конференцію було проведено у 2017 р. в Австрії, на базі університету м. Відень. У 2018 р. конференція відбулася на базі університету Аалто (м. Гельсінкі, Фінляндія), а в 2019 - на базі ун Амстердаму (Нідерланди).

Час проведення: друга половина листопада.

Формати участі: очно, заочно.

Легітимність і особливості: Інститутом модернізації змісту освіти МОН України конференція щорічно включається до переліку наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки. В рамках з оргкомітетом надається можливість (тільки очним учасникам) скласти іспит з англійської мови з подальшим отриманням (за результатами здачі іспиту) сертифікату відповідно до Загальноєвропейськ

Всеукраїнська конференція молодих вчених «Молодь і наука. Практика інноваційного пошуку» (Україна, НМетАУ)

Вперше конференцію було проведено у 2019 р. зі студентами Національної металургійної академії України /НМетАУ/.

Час проведення: кінець листопада - грудень.

Формати участі: очно, заочно.

Легітимність і особливості: Інститутом модернізації змісту освіти МОН України конференція щорічно включається до переліку міжнародних і всеукраїнських конференцій здобувачів вищої освіти і молодих вчених.

Основні напрямки (секції):

- металургія, машинобудування, металообробка;
- економіка, управління, менеджмент;
- інформатика, обчислювальна техніка, ІТ технології, Математика;
- освіту, педагогіка, психологія;
- метрологія, стандартизація, сертифікація. Екологія та охорона навколишнього середовища;
- природні, гуманітарні, соціально-політичні науки.

Мови конференції: українська, англійська, російська.

Після закінчення конференції всі учасники, які надіслали доповіді (тези), отримують збірник матеріалів у вигляді книги або електронному (СД), а також сертифікат, що підтверджує опублікування матеріалів.

ЗАГАЛЬНЕ ЗНАЙОМСТВО: Переглянути Фрагменти звіту (2019) СЕРТИФІКАТ УЧАСНИКА ЗВІЗКОУ

ЗБІРНИКИ (Архів): 2018 2019

КОНФЕРЕНЦІЯ-2020: II конференція "Молодь і наука. Практика інноваційного пошуку" (17 грудня 2020 р.) успішно завершила свою роботу (в т.ч. "заочному" форматі). Готується до видання збірник матеріалів конференції. Версія збірника буде розміщена в архіві/вільний доступ на цій сторінці (див. рядком вище) до 20 січня 2021 р. Друковану версію збірника (у вигляді книжки) буде видано і розіслано учасникам разом з доповідями до 15 лютого 2021 р.

ЧЕРГОВА КОНФЕРЕНЦІЯ (інформація та документи): III конференція "Молодь і наука. Практика інноваційного пошуку" запланована на грудень 2021 р. Інформація щодо конференції (в т.ч. бланк заявки на участь) буде розміщена на сайті НМетАУ до 15 лютого 2021 р.

* - у зв'язку з пандемією та тимчасовими карантинними обмеженнями, «Заочний» формат передбачає тільки публікацію статей/доповідей у збірнику та на сайті, але з виданням (згідно із заявою) сертифікатів про участь. Терміни видоду з друку збірника, електронного збірника та доповідей будуть повідомлені до 20 січня 2021 р.; друкована версія (у вигляді книжки) - до 15 лютого 2021 р.

Як видно з наведеного та наступного малюнків, окрім загальної інформації на сторінці конференції доступні для перегляду звіти про роботу та зразки сертифікатів, які отримують учасники, інформація щодо чергової (наступної) конференції. Дуже важливою новацією є те, що відтепер всі збірники матеріалів /доповідей/ конференцій, які відбулися, можна завантажити з архіву (доступ – вільний) в електронному вигляді (формат PDF) безпосередньо зі сторінки сайту.

НАЦІОНАЛЬНА МЕТАЛУРГІЙНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ

Факультети > Навчально-науковий інститут інтегрованих форм навчання > Конференції > Міжнародна конференція «Стратегія якості в промисловості і освіті»

Міжнародна конференція «Стратегія якості в промисловості і освіті» (Болгарія, ТУ-Варна)

1 / 552

Університет Аларве /Португалія/
Університет Аалто – Гельсінкі /Фінляндія/
Інститут інтегрованих форм навчання NMetAU
Національний авіаційний університет /Україна/
Дніпровський освітній центр /Україна/
Харківський торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету

Ministry of Education and Science of Ukraine
National Accreditation Agency of Ukraine
National Metallurgical Academy of Ukraine /NMetAU/
Technical University – Varna (Bulgaria)
Universidade do Algarve /Portugal/
Technical University – Vienna (Austria)
Institute of Integrated Education of NMetAU /Ukraine/
National Aviation University /Ukraine/
Dnipro Education Center /Ukraine/
Kharkiv Trade and Economics Institute
of Kyiv National University of Trade and Economics

**XV Міжнародна конференція
«Стратегія якості
в промисловості і освіті»
3 – 6 червня 2019 р., Варна, Болгарія**

МАТЕРІАЛИ

XV International Conference
«Strategy of Quality in Industry and Education»
June 3-6 2019, Varna, Bulgaria

PROCEEDINGS

Дніпро – Варна
Дніпро – Варна
2019

Вперше конференцію було проведено у 2005 р. в Болгарії, на базі Технічного університету м. Варна з ініціати
Час проведення: кінець травня - початок червня.
Формати участі: очно, заочно.
Легітимність і особливості: Інститутом модернізації змісту освіти ІМОН України конференція щорічно
можливість в рамках заходів конференції пройти стажування за міжнародною програмою (4 модуля, 120 год
Основні напрямки (секції):
- якість в промисловості;
- якість в освіті;
- інформаційні технології в промисловості та освіті;
- економічні аспекти в сферах техніки, технології, технічного регулювання і забезпечення якості.
Мови конференції: українська, болгарська, англійська, російська.
Після закінчення конференції всі учасники, які надіслали доповіді (тези), отримують **збірник матеріалів** у ви
ЗАГАЛЬНЕ ЗНАЙОМСТВО: [Переглянути звіт \(2019\)](#)
СЕРТИФІКАТИ: [СЕРТИФІКАТ УЧАСНИКА /зразок/](#) [СЕРТИФІКАТ ПРО СТАЖУВАННЯ /зразок/](#)
ЗБІРНИКИ (Архів): [2018 \(T1\)](#) [2018 \(T2\)](#) [2019](#) [2020*](#)
ЧЕРГОВА КОНФЕРЕНЦІЯ (Інформація та документи): XVI конференція "Стратегія якості в промисловості і освіті" запланована (в "очному" форматі) на **червень 2021 року****. Інфо
Інституту модернізації змісту освіти ІМОН України для включення до переліку наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки на 2021 рік.
* - у зв'язку зі складною епідеміологічною обстановкою в Україні та країнах ЄС у 2020 р. конференцію не проводили. Інформація щодо статей зі збірник попередніх років надається вченим секретарем конференції за запитом
** - за умови благополучної епідеміологічної ситуації в Болгарії та в м. Варна

Ще однією сторінкою, на яку хотілося б звернути увагу читачів, є розділ «Корисне» на сторінці ІНІФН (малюнок).

В цьому розділі містяться посилання, за якими можна отримати доступ до тих чи інших документів, які можуть стати в нагоді молодим науковцям та викладачам. Матеріали (посилання на документи) згруповані за такими категоріями:

- окремі нормативні документи і публікації щодо питань академічної доброчесності;
- чинні нормативно-правові акти щодо здобувачів наукових ступенів та звань;
- інформація про друковані та електронні фахові видання, в тому числі ті, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт;
- матеріали, що стосуються правил написання наукових статей та дисертацій, науково метричні бази даних, окремі сайти наукових бібліотек та багато іншої корисної інформації (посилань на відповідні джерела).

Посилання та матеріали, що розміщені у вказаному розділі, періодично перевіряються щодо їх актуальності. Час від часу розділ поповнюється новими посиланнями та документами.

Факультети > Навчально-науковий інститут інтегрованих форм навчання > Корисне

Корисне

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ (ПОРЯДНІСТЬ)

Кодекс академічної доброчесності НМетАУ

СТАТТІ ЗА ТЕМОЮ (за матеріалами журналу ФОКУС. ua та ін.)

Професорський склад Наука викриття Відзнака "Академічна НЕдоброчесність-2018"

Порядок скасування рішення спеціалізованої вченої ради про присудження наукового ступеня (проект)

Автоматизована система виявлення плагіату і запозичень в наукових роботах

Постанова КМУ №657 від 24.07.2013 "Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника"

Постанова КМУ №943 від 20.11.2019 "Зміни, що вносяться до Порядку присудження наукових ступенів"

Постанова КМУ №656 від 19.08.2016 "Порядок затвердження рішень про присвоєння вчених звань"

Постанова КМУ №85 від 03-04-2019 Про атестацію наукових працівників

Наказ МОН України від 14.01.2016 №13 "Про затвердження Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам" (із змінами, внесеними згідно науки № 174 від 06.02.2017)

Постанова КМУ від 06.03.2019 №167 Про порядок проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії

Порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) /Затв. Постановою КМУ від

Порядок визнання здобутих в іноземних вищих навчальних закладах накових ступенів (Затв. наказом МОН України від 05.08.2016 №952)

Постанова КМУ від 21.08.2019 №800 "Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників"

Перелік друкованих наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата

Перелік електронних наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата

Електронний реєстр наукових спеціалізованих видань України

Наказ МОН України від 15.01.2018 №32 "Про затвердження Порядку формування Переліку наукових фахових видань України"

Наказ МОН України від 23.09.2019 №1220 "Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук"

Коментар до наказу МОН України від 23.09.2019 №1220 ("Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук")

Вимоги до оформлення дисертації (Наказ МОН України №40 від 12.01.2017)

Загальні вимоги до оформлення (структури) наукових статей (згідно Постанови Президії ВАК України від 15.01.2003 №7-05/1)

ВИМОГИ до опублікованої монографії, що подається на здобуття наукового ступеня доктора і кандидата наук

Правила оформлення списку літератури до наукової роботи або публікації (дисертація, автореферат, стаття та ін.) згідно вимог ВАК (Бюлетень ВАК України. – 2008. - №3)

Презентації-тренінги "Як публікуватися в міжнародних виданнях, що рецензуються" (сайт МОН України)

Наукові журнали й книжки в БД Scopus, а також інші бази компанії Elsevier /«Ельзевієр»/

Перелік наукових видань, індексованих у Web of Science (Master Journal List)

Усі українські журнали в Scopus та Web of Science

Відкритий український індекс цитування

Як написати наукову статтю для журналу, що індексований у міжнародних наукометричних базах даних Scopus та Web of Science

Матеріали з бібліометрії та наукометрії (Система "Бібліометрика української науки")

Покрокова інструкція зі створення профілю науковця в системі Google Scholar

Дещо про головне: ResearchGate, Academia.edu, eLibrary.ru, РИНЦ, Science Index та ін. Що корисно знати вченому

Скопинський В.М. Як написати наукову статтю: проблеми, шляхи вирішення, поради авторам. ВІДЕОЛЕКЦІЯ (російською)

Рекомендації видавництва Elsevier з підготовки статті для публікації в міжнародних наукових журналах з високими рейтингами

Рекомендації видавництва Thomson Reuters з підготовки статті для публікації, тематичному пошуку наукової інформації, пошуку пов'язаних статей та ін.

Каталоги національної бібліотеки України ім. В.І.Вернадського (книжкові видання і компакт-диски; журнали та подовжувані видання; автореферати дисертацій; реферат

Ідея створення такої сторінки виникла не випадково. Значною мірою спонукали до її створення чисельні запитання, які задавали автору, як секретарю названих на початку статті конференцій, а також як секретарю Вченої ради ІнФН. До прикладу, доволі поширеним запитанням від потенційних учасників конференцій є таке: «Чи відносяться ваші збірники до фахових видань?». Або: «Чи може стаття, надрукована у вашому збірнику, вважатися фаховою?». Відповідь на подібні запитання завжди звучала приблизно так. По-перше, фаховими можуть вважатися статті, які надруковані у виданнях, що входять до Переліку наукових фахових видань України. По-друге, наукова стаття й тези доповіді на конференцію, навіть присвячені одній і тій самій проблемі, – це зазвичай різні речі. Різні як за формою подання матеріалу, стилем оформлення, так і за обсягом.

Сторінка, про яку йдеться, тепер є найкращою (і головне – змістовною!) відповіддю на значне коло питань, що робить її потенційно корисною для тих, хто шукає на них компетентні відповіді.

Юрій Ступак

Вчений секретар ІнФН

канд. техн. наук, доцент

лауреат премії ім. Л. Андрійченко

НАШІ НЕПОПРАВНІ ВТРАТИ

Пам'яті С.Т.Пліскановського

27 вересня 2020 р. на 92-му році життя пішов з життя відомий металург, академік АН ВШ України, доктор технічних наук, професор **Станіслав Тихонович ПЛІСКАНОВСЬКИЙ***¹.

Станіслав Тихонович пройшов великий життєвий шлях - від простого робітника доменного цеху Макіївського металургійного заводу до Першого заступника Міністра чорної металургії України і Першого заступника Міністра чорної металургії СРСР (1980-1991), зробивши суттєвий

внесок у розвиток металургійної промисловості та науки. Його особисті здобутки, здобутки колективів, які він очолював, неодноразово були відмічені високими державними нагородами, Державними преміями СРСР та України (1984, 1987, 1993, 2002). Станіслав Тихонович є автором та співавтором понад 200 наукових праць, в т.ч. 8 монографій і понад 120 авторських свідоцтв.

З 1991 року його діяльність була тісно пов'язана з освітою і наукою, перш за все – у НМетАУ... Обійнявши у 1991 році посаду професора на кафедрі металургії чавуну, Станіслав Тихонович організував і очолив Інженерний центр з енергозбереження в металургії, яким за п'ять років було виконано декілька значущих науково-технічних проектів, серед яких: впровадження крупногабаритних охолоджувальних модулів шахт доменних печей (технологію було випробувано і реалізовано на підприємствах в Україні та КНР), впровадження нових (мідно-стелевих) конструкцій повітряних фурм для доменних печей, розробка технологічних завдань на проектування сучасних комплексів для приготування і вдування пиловугільного палива в доменні печі для металургійних комбінатів у Запоріжжі, Кривому Розі, Маріуполі, Дніпродзержинську (нині – Кам'янське) та низка інших інноваційних розробок.

У 1996 р. з ініціативи С.Т. Пліскановського, яку підтримав академік НАН України Ю.М. Таран-Жовнір, тодішній ректор академії, був заснований Державний інститут підготовки та перепідготовки кадрів промисловості (ДІПОпром), який невдовзі увійшов до міжвідомчого навчально-наукового комплексу «НМетАУ-ДІПОпром» (спільний наказ Міністерства освіти та Міністерства промислової політики України від 17.03.1998 р. №106/90).

*¹ - більш детально з біографією С.Т. Пліскановського можна ознайомитися на відповідній сторінці Вікіпедії (https://ru.wikipedia.org/wiki/Плискановский,_Станислав_Тихонович), сторінці «Історія» Інституту інтегрованих форм навчання на сайті НМетАУ (<https://nmetau.edu.ua/ua/mfac/i3002/p1448>), а також в статті до 90-річчя з дня народження (газета «Кадри металургії» №5 за 2019 рік (с. 9-15) - <http://nmetau.edu.ua/file/2019-06-21-km- no 5.pdf>)

Всі роки функціонування ДІПОПрому (1996-2013 рр.) Станіслав Тихонович був його ректором. Завдяки його інноваційному мисленню та прагненню відповідності вимогам часу, величезному виробничому та управлінському досвіду, залученню до навчального процесу і наукової діяльності висококласних фахівців НМетАУ та деяких інших вишів, ДІПОпром ще з початку 2000-х неодноразово був удостоєний високих нагород і відмічений відзнаками престижних міжнародних виставок, форумів та рейтингів.

Станіслав Тихонович завжди з розумінням ставився до прохань про допомогу з боку громадських організацій і керівництва академії, рядових членів трудового колективу. Так, на прохання Ю.М. Тарана-Жовніра свого часу був частково реконструйований музей історії НМетАУ, на прохання керівництва академії придбано і передано в експлуатацію сучасну бібліотечну комп'ютеризовану систему «Ірбіс», а також кілька тисяч примірників сучасної учбової літератури. Декілька комп'ютерних класів на кафедрах академії були оснащені сучасною (на ті часи) комп'ютерною технікою, сучасними автоматизованими стендами і багато-багато іншого. Штатні співробітники ДІПОПрому, а також десятки викладачів НМетАУ, які працювали за сумісництвом в інституті, завжди могли розраховувати на стабільну і достойну заробітну плату, матеріальну підтримку (допомога на оздоровлення та ін.) та відчутну допомогу у важких ситуаціях (смерть близьких людей, допомога на лікування тощо).

Перебуваючи з 2013 року на заслуженому відпочинку, Станіслав Тихонович займав активну життєву позицію, жваво цікавився усім, з чим він мав справу: продовжував роботу в редколегії журналу «Металургійна і гірничорудна промисловість», де з середини 80-х років минулого століття виконував обов'язки редактора розділу «Доменне виробництво», постійно цікавився життям та значущими подіями в академії, справами на Маріупольському металургійному комбінаті ім. Ілліча, директором якого він працював з 1973 по 1980 рік^{*2}. В 2015 році, відзначаючи величезний внесок С.Т. Пліскановського в розвиток національної металургії та Національної металургійної академії, на урочистому засіданні Вченої ради НМетАУ йому було присвоєно звання "Почесний професор НМетАУ".

**Не вистачить ніяких слів, щоб висловити тяжкість втрати, яку ми всі понесли...
Унікальна Особистість і Людина з великої літери, Професіонал, яких завжди рахували на пальцях...**

Приєднуючись до чисельних співчуттів, що надійшли з усіх куточків України на адресу сім'ї Станіслава Тихоновича та Інституту інтегрованих форм навчання, хотілося б сказати прості, але щирі слова: - **Станіслав Тихонович назавжди залишиться з нами, в нашій пам'яті і в наших серцях! Спасибі нашому дорогому Керівникові і Учителю за багато років цікавого, насиченого подіями та звершеннями життя, яке ми будемо згадувати з глибокою вдячністю!**

За дорученням керівництва та колективу
Інституту інтегрованих форм навчання
ученик (аспірант) та вихованець С.Т. Пліскановського
Юрій СТУПАК

^{*2} - докладніше - в статті «Дивовижний музей і знайомі обличчя» (газета «Кадри металургії» №5 за 2020 рік (с. 23-30) - https://nmetau.edu.ua/file/2020-15-06-km-no_5.pdf)

ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ

До 160-річчя від дня народження Л.М. Фортунато (1861 – 1934)

10 листопада минуло 160 років від дня народження засновника Дніпропетровської наукової школи вчених-сталеплавильників **Лева Михайловича Фортунато**. Він був першим завідувачем першої кафедри металургії сталі у ВНЗ у нашому місті.

Що цікаво, свою наукову діяльність гірничий інженер Лев Фортунато розпочав після освоєння практичної. У 43 роки він став викладачем тоді ще Катеринославського вищого гірничого училища. Це був 1904 рік, за плечима десятиріччя роботи на посадах начальника цехів та управителя трьох чавуноплавильних і залізобудівних заводів Півдня Росії та Сибіру. Пройшов щаблі від викладача до професора, керівника колективу кафедри металургії сталі. У 1919 році захистив дисертаційну роботу та одержав учене звання професора.

Вперше в світовій практиці Лев Фортунато застосовував закони фізичної хімії для аналізу та прогнозування сталеплавильних процесів, розробки нових їх варіантів; написав 4 підручники, оприлюднив 5 монографій та десятки статей. Під час викладання неодноразово бував на заводах Росії та за кордоном, де аналізував, а по-сучасному, займався технологічним аудитом технологій та обладнання, збирав матеріали для досліджень і лекційних курсів.

А ще займався культурною та громадською діяльністю. Спільно з відомими музикантами організував консерваторію, яка була відкрита в 1919 році під його керівництвом. У міській пресі виходили його статті та рецензії на музичні теми одразу ж після виступу симфонічних оркестрів, скрипалів та співаків, які гастролювали.

У середині двадцятих років ХХ століття спільно з іншими професорами міста він організував у Катеринославі оперну труп, яка розмістилася спочатку в Зимовому театрі (нині будівлі Дніпровського академічного театру драми і комедії). Написав симфонічні поеми «Південна ніч», «Серенада». У симфонічному оркестрі та на оперних виставах неодноразово стояв за диригентським пультом.

У будинку професора Л.М. Фортунато часто лунала музика, виконувалися струнні твори, співаки виконували арії з опер, романси під його акомпанемент. Увечері господар дому любив грати на фортепіано твори Бородіна, Шопена, Бетховена, Листа, Шумана.

У той же час жодне сталеплавильне завдання на заводах не вирішувалося без нього. Як приклад: у 1923 році він був залучений до пуску мартенівського цеху

заводу ім. К. Лібкнехта в Нижньодніпровську, який не працював з часів громадянської війни. Ввів його в дію, за що одержав звання Героя Праці, ще деякий час працював начальником цеху, не залишаючи викладацької роботи.

У 1930 році професор Л.М. Фортунато очолив кафедру металургії сталі вже новоствореного Дніпропетровського металургійного інституту й збагатив її потенціал розробками нових конверторних технологій.

Минуло 82 роки від дня смерті Лева Михайловича, а він і сьогодні залишається для нас яскравим прикладом захоплюючої та чарівної, близької нам людини. Його справа живе, теорія і практика металургії сталі розвинулися, і ще довгий час у зверненнях академії та міста відчуватиметься його глибокий вплив.

Борис БОЙЧЕНКО (1938 – 2019),

д.т.н., професор, завідувач кафедри металургії сталі

Юрій НЕФЕДОВ (1929 – 2015),

д.т.н., професор, проректор з наукової роботи (1985 – 2001)

за спогадами дітей, онуків і продовжувачів наукової діяльності Л.М. Фортунато

До 90-річчя від дня народження В.Й. Губінського

ПАМ'ЯТИ УЧИТЕЛЯ

3 ноября 2020 года исполнилось 90 лет со дня рождения профессора **Губинского Владимира Иосифовича** – Человека с большой буквы, Учителя и Наставника целого поколения теплотехников и теплофизиков металлургической академии.

Мне повезло работать рядом с Владимиром Иосифовичем в самом расцвете его творческих сил. Всегда поражала неисчерпаемая энергия этого человека, и я хочу поделиться некоторыми воспоминаниями о нем.

Владимир Иосифович прошел долгий трудовой путь от мастера цеха до профессора, заведующего кафедрой и академика академии наук высшей школы Украины. И этот опыт оставил четкий отпечаток в стиле работы В.И. Губинского. Профессор Губинский всегда был близок и преподавателям, и аспирантам, и студентам. В кабинете хранятся многочисленные альбомы студенческих групп – его выпускников с теплыми и искренними словами благодарности. Являясь руководителем кафедры печей (кафедры теплотехники и экологии металлургических печей) с 1987 по 2012 год, профессор Губинский В.И. приложил колоссальные усилия в совершенствовании учебного процесса, поддержание

кафедры на современном научном уровне и связям кафедры с производством, в налаживание научных связей с коллегами дальнего и ближнего зарубежья. Именно на годы его заведования пришлось время появления в Украине и массового распространения компьютерной техники. Помню одним из первых компьютеров нашей академии, была машина, которая имела (страшно было подумать!) аж 20 мегабайт памяти. Она стояла в кабинете Владимира Иосифовича и, бесспорно, не столько помогала, сколько не давала ему работать. Все аспиранты и сотрудники кафедры крутились возле монитора. Время было расписано чуть не по часам и, обычное явление, Владимир Иосифович уходил домой, а в кабинете еще до позднего вечера толклись сотрудники, не столько работая, сколько играя в первые компьютерные игрушки. И никогда никто не услышал ни слова упрека или намека на недовольство по этому поводу от заведующего.

Но, уже через короткое время, стараниями В.И. Губинского, его договоренностями со спонсорами – выпускниками кафедры, были созданы два компьютерных класса с современной техникой. И к тому времени, практически все сотрудники, смогли пользоваться этой техникой, не в последнюю очередь благодаря тем долгим вечерам в кабинете заведующего.

Сейчас, по пришествию многих лет, я понимаю, сколько надо было иметь сил и энтузиазма, чтобы за административной рутинной находить время и желание заниматься наукой и внедрять её в производство. Всегда поражало умение просчитать вперед на много шагов и выделить именно то направление, которое необходимо именно сейчас и применимо именно для текущих условий. Помню как Владимир Иосифович, после поездки в Китай к своему другу – профессору Лу Чжун-У, был окрылен новой идеей – внедрением регенеративных горелок в металлургических печах. В тот же час профессор Губинский начал реализовывать эти планы на практике и стал первым в Украине ученым, который занялся разработкой и внедрением регенеративных горелок с шариковой насадкой в металлургических печах. Это совершенно новое для сотрудников кафедры направление дало гигантский толчок для научных разработок. Уже к ближайшей конференции в печном зале была построена и опробована первая печь с регенеративными горелками. Помню восторг участников конференции, когда после доклада всех пригласили в лабораторию, где на полную мощность работала печь, и каждый желающий мог воочию убедиться в фантастических (на то время) результатах работы из доклада Губинского В.И. В конечном итоге это вылилось в практическую реализацию.

Свежи в памяти наши постоянные поездки на Криворожсталь. Еженедельные технические советы, горячие споры с заводчанами о новациях и внедрениях разработок кафедры печей. Многостраничные обоснования и расчёты эффективности надо было доносить всем: от технического директора до мастера цеха. И вот тут сказался талант Владимира Иосифовича – непревзойдённого оратора и бесспорного научного авторитета. Был свидетелем, когда профессор

Губинский В. И в горячей беседе с одним из начальников комбината, достал тетрадный лист и, начиная с азов, с «а плюс б», в течение 10 минут довел эффективность своих предложений. Тот листок так и остался в кабинете и, как мне кажется, стал решающим аргументом для начала реконструкции печей этого комбината.

Меня всегда поражало, как с помощью простейших формул и инженерной методики Владимир Иосифович за один вечер мог набросать эскизный проект новой горелки с регенераторами, привязать их к существующей печи и продумать практические вопросы реализации проекта. И тут тоже проявился многолетний опыт практической работы на производстве. До сих пор храню его записи, с эскизами и схемами. И совсем не удивительно, что эти расчёты всегда совпадали с результатами моделирования, а самое главное, всегда подтверждались практикой.

Должен сказать, что эта крошечная толика в воспоминаниях об Учителе. Это лишь тонкая точка соприкосновения с талантом Владимира Иосифовича, связанная с нашей общей работой.

И глубоко убежден, что каждому, кто знал профессора Губинского В.И., есть что вспомнить и чем пользоваться в своей научной (и не только) жизни.

Помним Вас, Владимир Иосифович и безмерно Вам благодарны за жизненный опыт, за теплое отношение и научную школу.

От имени учеников проф. Губинского В.И.

Александр ЕРЕМИН

д.т.н., профессор, зав. кафедрой экологии,
теплотехники и охраны труда

Доц. Воробйова Л.О.

Я вдячна долі за те, що Володимир Йосипович був моїм керівником та наставником протягом десяти років. Я запам'ятала його, як визначного науковця, видатного фахівця з багатим професійним та життєвим досвідом, фаната своєї справи, яка завжди вимогала самовідданості та самовіддачі.

Губинський В.Й. був вимогливим і чуйним, суворим і справедливим, доброзичливим і надійним, талановитим керівником і педагогом, який користувався високим авторитетом і повагою. Він завжди був сповнений планів та сподівався, що кожен з його учнів проживе життя так, як він наставляв і навіть краще, і залишить за собою таку ж кількість розумних вихованців.

**Світла пам'ять про нього залишиться
у наших серцях і у тих, хто його знав,
шанував і любив.**

Артем Сибір

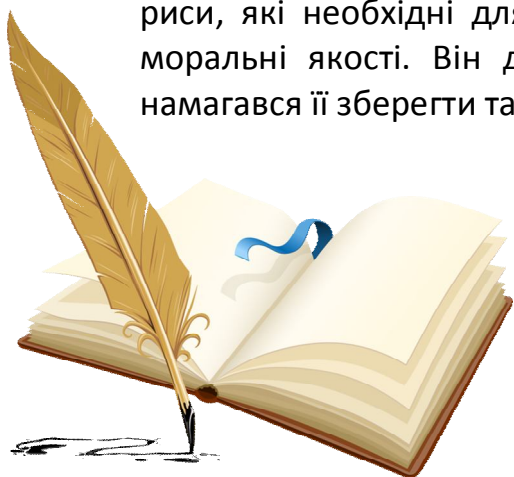
Мені дуже поталанило навчатися та працювати під керівництвом Володимира Йосиповича Губинського.

Перш за все я хочу згадати його як Людину, Вченого та Керівника. Володимир Йосипович був дуже чемною та уважною людиною. Він завжди переймався особистими проблемами своїх підлеглих, учнів і студентів та намагався всіляко допомогти; знав за іменами членів їх родин та щиро цікавився їх життям.

Без сумніву, Володимир Йосипович також був Вченим. Мені пощастило спостерігати як він вирішував наукові проблеми, завжди обговорював цікаві для нього питання з колегами та учнями, скурпульозно підходив до написання наукових праць. Володимир Йосипович мав багатий практичний досвід та залюбки ділився ним з учнями, формуючи їх науковий світогляд, що, на мою думку, дуже важливо для розвитку молодого вченого.

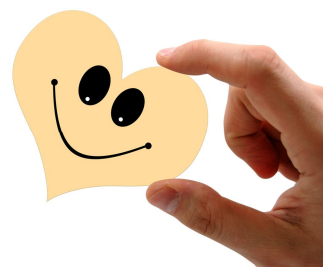
Як завідувач кафедри Володимир Йосипович мав дві найважливіші риси, які необхідні для керівництва колективом, - авторитет та високі моральні якості. Він дуже любив кафедру печей та опікувався нею, намагався її зберегти та розвинути. Як керівнику кафедри йому вдавалося

за рахунок свого авторитету підтримувати дружню робочу атмосферу на кафедрі незважаючи на складні часи, в які йому довелося очолювати кафедру. Він підтримував науку на кафедрі та її прикладне застосування на виробництві, був відомим та шановним фахівцем на багатьох металургійних підприємствах.

ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ!

Про студентське життя з посмішкою

(Анти)Поради студенту:

На лабораторній роботі розбий пробірки, спали трансформатор та відформатуй вінчестер компа. Цим ти не лише повеселиш себе, але й ошчасливиш студентів, які прийдуть на твоє робоче місце на наступній ленті.

(Анти)Поради екзаменатору:

- Перед початком іспиту роз'ясніть студенту, що вся його професійна кар'єра може пропасти через його невдалі відповіді.
- Задавайте студенту час від часу питання типу: "Хіба ви не проходили цього в початковій школі?".
- Кожні кілька хвилин запитуйте, чи не хвилюється він?
- Закінчуючи іспит, скажіть студенту: "Чекайте за дверима. Ми вас викличемо".

З життя видатних науковців:

Альберт Ейнштейн любив фільми Чарлі Чапліна і ставився з великою симпатією до створеного ним герою. Одного разу він написав у листі до Чапліна:

"Ваш фільм «Золота лихоманка» зрозумілий всім в світі, і Ви неодмінно станете великою людиною. Ейнштейн".

На це Чаплін відповів так: "Я Вами захоплююся ще більше. Вашу теорію відносності ніхто в світі не розуміє, а Ви все-таки стали великою людиною. Чаплін".

Зі студентського життя НМетАУ:

а) Чат в Viber від батьків: "Як іспит? Повідом терміново!"

Відповідь: "Іспит пройшов блискуче. Професура у захваті. Просять повторити через рік."

Викладач студентам:

— Якщо я вам поставлю цей залік, ви врешті-решт отримаєте дипломи та станете інженерами. Якщо не поставлю - ви підете до армії й будете мене захищати.

Навіть не знаю, що гірше ...

«Зворотний» зв'язок:

Група студентів чекає викладача, він запізнюється. Староста пише йому смс: "ЛЕНТИ НЕ БУДЕ" і забуває в кінці поставити знак питання. Через хвилину приходить відповідь: "ОК!!!".